

Postbrachialis
lis uoce uen-
dum.

Quibusdam
postbrachialis
ossa quatuor
quibusdā quin-
que enumera-
ri.

ARTEM summæ manus à brachiali ad radicem usque digitorum deducit, Græci quidem *μετακαρπιου* nominarunt: Celsus autem, & Græcorum interpretes permulti, palmam, alij rursus pectinem, ac pectus aliquando uocarunt. uerum quia palmæ uocabulum latius patet, & brachiale quoque in palma plerisque complectitur, ac reliquis rursus palma idem quod uola denotat. & quum pedis pedio, pectinis & pectoris seu *subos* nomen etiam pariter accomodetur, ego hæcenus *μετακαρπιου* postbrachiale appellauim. Postbrachiale itaque Galeno quatuor conformatur ossibus. Eudemo autem & Celso, atque (ut ex primo de Historia animalium est colligere) Aristoteli etiam, quinque: prout nimirum pollicis primum os, quod quinto brachialis ossi articulatur, hi quidem postbrachiali, Galenus uero digitorum ossibus adnumerant. Porro nonnulli id postbrachiali ascribunt, quod in eodem ferè cum cæteris postbrachialis ossibus ordine locatū sit: & non, ut prima reliquorum digitorum internodia, nudum exeratur, sed quodammodo postbrachialis ossium ritu lateat, uulgoque pollicis tantū duo ossa tribuuntur, quamuis interim id pollicis os postbrachialis ossibus & breuius sit, & ipsis non æquè atque illa, inter se contineretur. Præterea & hinc fortassis primum pollicis os postbrachiali adijciunt, quod secundum pollicis os, primo eodem ferè modo articuletur, quo prima digitorum ossa postbrachialis ossibus, quæ simpliciter sinu illorum ossium rotunda simpliciter excipiunt capita. Postremò huc fortassis ducti fuere, quod nullum tendinem, qui primo pollicis ossi mouendo famulatur, ipsi inferi putauerint: quemadmodum etiam nulli postbrachialis ossi tendo inseritur, qui illius priuato motui præsit. Complures enim musculi latuerunt alios dissectionum professores, qui primo pollicis ossi peculiariter implantantur. Galenus uero (quem etiam ut minimum tres quatuorue eius internodij musculos præterisse, in secundo libro audiremus) primum pollicis interno diu digitis, quibus singulis tria tribuit ossa, connumerat, quod id supra infraque per *συνκαρπιου*, hoc est laxam, & quæ manifestum motum edit articuli speciem articuletur: supra quidem brachiali, infra uero secundo pollicis ossi: & interim quatuor postbrachialis ossa, infra tantum quæ digitis committuntur, ea articuli specie coniunguntur. Supra enim, uel Galeni suffragio, postbrachialis per *συνκαρπιου* coartulantur: hoc est differētia articuli, qui perquam obscurum, & quem sentire uix queas, motum ostendit. Ita enim arbitror Galenum synarthroseos nomine in Capite libri de Ossibus decimo numero usum. Quandoquidem haudquaquam existimandum est, Galenum adeo perfunctorie postbrachialis ossa uel in simia, uel cane intuitum esse, ut aut futura, aut clauis ritu, aut harmonia, hæc ossa brachiali coartari uoluerit, quamuis illa ipsius esset sententia, si illum sui dogmatis non oblitum hinc dixerimus, quod initio libri de Ossibus synarthroseos species enumerans diffusè exequitur. Vt ut uero sit, quod rectius nos Galeni sententiæ accomodemus, quatuor quidem postbrachialis, quindecim autem digitorum ossa, semper enumerabimus. Sunt itaque postbrachialis ossa reliquis digitorum ossibus longiora, & magna ex parte teretia. Longissimum in diti præponitur, atque ita sensum sunt breuiora, ut omnium facile breuissimum tenuissimumque paruo præponatur digito. Omnia supra infraque appendice donantur, & superior quidem (cuius conexus etiam in pueris aliquando later) brachialis ossibus, uti antea diximus, coartatur, ipsaque ossa hinc externa sede nonnihil latiora quam interna sunt, ut postbrachiale unà cum brachiali superficiem exterius gibbam, intus uero cauam aptius hinc efformaret. Quin etiam appendices hæc lateribus se inuicem cōtingunt, & cartilaginei ligamenti internētū inuicem alligantur. Inferiores uero appendices grandes quoque sunt, & in rotundū ac ab externa manus sede in internum oblongū caput definiunt: quod cartilagine obductū, primi digitorum ossis sinum subintrat. Hæc appendices lateribus se etiam contingunt, sed non adeo pertinaciter atque superiores, quæ brachiali coartantur, nihilominus tamen quæ inuicem respiciunt, sinuatae sunt, ligamentaque cartilaginea educunt, quorum opera ualide connectuntur. In medio autem ductū, & secundum postbrachialis longitudinem, quoniam ossa suis appendicibus multo tenuiora sunt, inuicem dirimuntur, & digno notatū interuallo inuicem dehiscunt. atque id magni cuiusdam usus gratia, in quolibet enim trium interuallorum, quæ quatuor postbrachialis ossa constituunt, duo reponuntur musculi ex octo illis, qui primū quatuor digitorum ossa flectunt. Quemadmodum itaque singulos digitos, duo illorum musculorum accedunt: ita etiam cuique postbrachialis ossi duo attenduntur, atque in tribus interuallis sex collocantur. ad internum uero latus postbrachialis ossis indicem sustinentis, septimus protenditur. externo autem lateri ossis paruo digito præpositi, octauus exporrigitur. Verum quum hi musculi suo ductu, horum ossium longitudinem uix superent, interuallaque hæc non tantum distent, ut sufficiens musculorum moles in ipsis collocari queat, postbrachialis ossa merito intus, ubi uolam constituunt, caua uidentur, ut

Quatuor postbrachialis ossa cuiusmodi sint.

In longioribus.

In appendicibus.

In mutuo nexu.

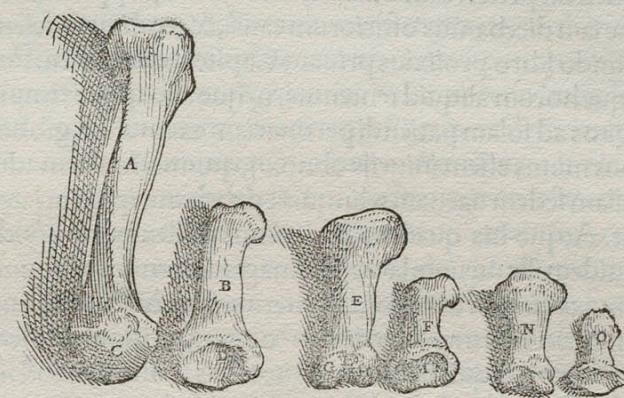
Postbrachialis ossium interualla.

Quæ postbrachialis ossium musculis cedant.

ut & hinc quoque musculorum portio tutam aptamque sedem nancisceretur. In externam autem ossium sedem musculus nihil prominent, neque inibi ossium gibbum uel minimum excedunt, parem cum ossibus superficiem constituentes. Quinetiam ut ulnam radiumque attensis ipsis musculis cedere ostendimus, ita etiam postbrachialis ossa secundum longitudinem angulosa, & lineis quibusdam pulchre extuberantia cernimus, pro musculorum uidelicet, qui ipsis exporriguntur, ratione: uti etiam non minus superiori sede eleganter exasperantur, ut opportunam trium brachiale flectentium musculorum insertionem excipiant. Neque id solum postbrachialis ossa cum radio ulnaque exigunt commune, uerum etiam intus oblongum sinum medullæ reponendæ aptum sibi uendicant. Porro postbrachiale iustissime quatuor ossibus efformatum esse, quatuor qui ipsis stabiliuntur digiti liquidò commonstrat. quibus quintus ueluti opponi debuit, si modò manus commodum futura erat apprehendendi organum. At satius iam quoque fuerit, digitis peculiare Caput consecrare.

DE MANVS DIGITIS. CAP. XXVII.

DIGITORVM ossium seriem duæ priores figuræ ad initium uigesimi quinti Capitis repositæ commonstrant: quemadmodum & tres integrum ossium contextum exprimentes tabulæ, ad huius libri calcem locandæ. Tabula autem hic inserta, ac in tres ueluti figuræ (ut singule duo proponunt ossa) digesta, digitorum articulos oculis subiicit. Harum enim prima, duo exprimit ossa: quorum alterum A insigniui, estque postbrachialis os indicem sustinens, alterum B indicatur, estque primum indicis os ab externa sede, quemadmodum & illud postbrachialis os, delineatū. Præsentii itaque figura primi digitorum articuli effigies proponitur. C enim caput rotundum notat postbrachialis ossis. D uero sinum primi indicis ossis caput C insignitum excipiens.

PRIMA FL. SECUNDA. TERTIA.
G. V. A.

Secunda figura primum indicis quoque os indicat, E notatum: & secundum pariter F insignitum: ut horum ossium delineatio secundi quatuor digitorum articuli speciem oculis subiiceret. Itaque & H duo indicant capitula primi indicis ossis. I uero & K sinus secundi ossis, quos duo capita primi ossis subintrant. L autem sinum significat, in medio caput primi ossis consistentem, ac in quem tuberculum secundi ossis inter duos sinus I & K notatos prominens, & M insignitum subingreditur.

Tertia figura secundum indicis os N, & tertium O, proponit, tertij cuiusque digiti articuli speciem ostensura, quam quia penitus secundo quatuor digitorum articulo respondet, alijs chara ceteris non obliterauimus. Verum istas articularum imagines etiam ex duabus primis uigesimi quinti Capitis figuris petere integrum est.

412 fig. ca.
25. pollicis
ossa A, B,
C. indicis
uero D, E,
F indicat,
tur, qualis
ratio etiam
reliquorum
est.

MNES manus digitos ternis constare ossibus, (quæ & internodia, & articuli, & acies, seu etiam *φάλαγγες* & *συνταλίδες* & *λόνδυλοι* uocantur) superiori Capite comprehensum est. Atque hæc ossa dura sunt ac densa, non tamen (ut aliquando contra Galeni placitum monuimus) medullæ penitus expertia. Præter id enim quod supra infraque appendicum modo nonnihil fungosa existunt, etiam singulis sinus cōgigit grandior, medullæ afferuandæ gratia, ut & in postbrachialis ossibus, paratus. Quod uero digitorum ossibus ad actionis robur in apprehendendo, & eisdem pluribus propter uarios qui manibus sunt motus, ac eorum quæ illis apprehenduntur differentiam indigeamus, neminem latere arbitror. Deinde quod neque plura ossa, neque pauciora tribus fieri, digitis omnino ex usu fuerit, uel hinc promptissime colligitur, quoniam si illum excederent numerum, præterquam

Singulos digitos tribus ossibus merito formari.

L quod